

Сабр Набий ва солиҳларнинг сиймосидир | Тазкия дарслари (277-дарс)

ТАЗКИЯ
277-ДАРС

Шайх Муҳаммад Содиқ Муҳаммад Юсуф роҳимаҳуллоҳнинг «Тасаввуф ҳақида тасаввур», «Рухий тарбия» 1-2-3-жузи ва «Хислатли ҳикматлар шарҳи» 1-2-3-4-5-жузи китоблари асосида бериб борилади. Мавзуларнинг тўлиқ матни билан танишиш учун китобнинг ўзига мурожаат этиш тавсия этилади.

19:00 / 14 апрель 985

Аллоҳ таоло шундай марҳамат қилади:

الصَّابِرِينَ مِنْ كُلِّ الْكِفْلِ وَذَا إِدْرِيسَ وَإِسْمَاعِيلَ

﴿٨٥﴾ الصَّالِحِينَ مِنْهُمْ رَحْمَتَنَا فِي ﴿٨٦﴾ وَأَدْخَلْنَاهُمْ

«Ва Исмоил, Идрис ва Зулкифлни (эсла). Уларнинг ҳар бири сабр қилувчилардандир. Ва уларни Ўз раҳматимизга киритдик. Албатта, улар солиҳлардандир» (Анбиё сураси, 85-86-оятлар).

Бу ерда Исмоил алайҳиссаломнинг сабр-тоқатларига алоҳида урғу берилмоқда. Исмоил алайҳиссалом ҳақиқатан юқори даражада сабр намуналарини кўрсатганлар. У киши ўсимлик ўсмайдиган саҳроларда сабр

қилиб ўсганлар. Байтуллоҳни қуришда оталари Иброҳим алайҳиссаломга сабр ва матонат билан ёрдам берганлар. Ўзларини қурбонлик учун сўйиш амри келганида ҳам чиройли сабр қилганлар.

Идрис алайҳиссалом ҳам қавмларининг кирдикорларига сабр қилганлар. Ушбу оятда ҳам у кишининг сабр сифатлари алоҳида ёд этилмоқда.

Зулкифл алайҳиссалом ҳам сабр қилувчилар қаторига қўшилмоқдалар.

Сабрлари туфайли Аллоҳ таоло уларни Ўз раҳматига киритди. Яхшиликлар ато этди. Улар аҳли солиҳлардан бўлдилар. Шунинг учун ҳам Қуръонда зикр қилинмоқдалар.

Аллоҳ таоло азму омонат соҳиби бўлган расулларнинг сабрини алоҳида зикр қилади:

لَهُمْ تَسْتَعْجِلُ وَلَا أَرْسُلِ مِنَ الْعَزْمِ أُولُوا صَبْرًا كَمَا فَاصْبِرْ

بَلِّغْ نَهَارًا مِّنْ سَاعَةٍ إِلَّا يَلْبَثُوا لَمْ يُوعَدُوا مَا يَرَوْنَ يَوْمَ كَانَهُمْ

الْفَاسِقُونَ الْقَوْمِ إِلَّا يَهْلِكُ فَهَلْ ٣٥

«Бас, азиймат соҳиби бўлган расуллар сабр қилгандек, сабр қил, уларга (азоб етишига) ошиқма! Улар ваъда қилинган нарсани кўрганларида, худди (бу дунёда) кундуздан бир лаҳзагина турганга ўхшарлар. Бу етказишдир! Бас, фақат фосиқ қавмлар ҳалок қилинур, холос!» (Аҳқоф сураси, 35-оят).

«Улул азм», яъни азму матонат соҳиби бўлган расуллар Нух, Иброҳим, Мусо, Ийсо алайҳиссаломлардир. Бу буюк расулларнинг ҳар бирларининг бошларига иймон йўлида, дину диёнат йўлида қанчадан-қанча кулфатлар ёғилган. Лекин улар сабр-матонатда зарбулмасал бўлганлар.

Бу ҳақиқатни кўпчилик, жумладан, Муҳаммад алайҳиссалом ва у зотнинг умматлари ҳам яхши биладилар. Шунинг учун улар ўз даврларида Макка мушрикларининг қаршиликларига учраб, қийин ҳолга тушганларида «Улул азм» номини олган буюк расуллардан ўрнак олишга чақирилаяптилар.

«Бас, азиймат соҳиби бўлган расуллар сабр қилгандек, сабр қил, уларга (азоб етишига) ошиқма!»

Ул зоти бобаракот бу илоҳий амрга амал қилдилар ва ўзлари ҳам «Улул азм» расуллар сафидан ўрин олишга муяссар бўлдилар.

«Руҳий тарбия» китобининг 2-жузи асосида тайёрланди

Ушбу китоб Ўзбекистон Республикаси Дин ишлари бўйича қўмитанинг 2021 йил 14 апрелдаги 03-07/2439-рақамли хулосаси асосида чоп этилган.